

[Kulturministeren]

det er hensigtsmæssigt, at disse bygninger bliver overdraget til de lokale myndigheder, som det er sket andre steder i landet.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg takker for svaret, og hvis der kan komme en forhandling, synes jeg selvfølgelig, det er udmærket, og den vil jeg prøve på at følge undervejs og se, hvad der sker, og så vende tilbage til sagen.

Søren Hansen (S):

Mener ministeren, at det er en naturlig og rimelig fremgangsmåde for Nationalmuseet, når man ønsker at komme i forhandling med en kommune, at meddele huslejestigning i den størrelsesorden, der her er tale om? Er det den naturlige og fremkommelige vej efter ministerens vurdering?

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Historien er længere end som så. Nationalmuseet har allerede i midten af 1980'erne, faktisk i 1985, begyndt de første forhandlinger, og der har været en lang række forhandlinger, som jeg gerne beder Nationalmuseet redegøre for, hvis vi har interesse i at gå tættere ind på forhandlingsforløbet.

Huslejestigningerne er bedømt af objektive myndigheder. De beregninger, der foreligger for 1993-96, giver en kvadratmeterpris på 80 kr., og det er i forhold til den almindelige kvadratmeterpris i Kalundborg by, som er 220 kr. pr. m², uhyre lavt. Det er min vurdering, at Nationalmuseet bestemt ikke har til hensigt at genere nogen. Det er min opfattelse, at Nationalmuseet ønsker at overdrage den bygning, og at den foreslåede huslejestigning svarer til, hvad man kender andre steder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 245

3) Til *kommunikationsministeren* af:

Dorte Bennedsen (S):

»Er overenskomst af 15. december 1980 angående Nordisk Postforening eller dele heraf opsagt, og i bekræftende fald, hvad er begrundelsen for at opsige overenskomsten, og hvad har man tænkt sig at sætte i stedet?«

Skriftlig begrundelse

På Nordisk Råds første session i 1953 var på rådets dagsorden bl.a. »Forslag angående udredning af spørgsmålet om en nordisk post-, telegram- og teleunion«. Forslaget mundede ud i en række rekommandationer til de nordiske landes regeringer på denne og de følgende sessioner. Rekommandationerne resulterede i, at de nordiske lande i 1955 indførte den ordning, at breve indtil 500 g sendes til de andre nordiske lande for samme takst, som gælder for indenrigsbreve.

I 1980 indgik de nordiske poststyrelser en omfattende overenskomst om postalt samarbejde i Norden. I denne overenskomst er der et afsnit om porto for breve, hvor man fastholder, at breve indtil 500 g sendes i Norden med indenrigstakst.

Nu er denne bestemmelse tilsyneladende sat ud af kraft. Efter hvad jeg har fået oplyst, har postvæsenerne i Finland, Island, Sverige og måske også Norge allerede besluttet at hæve portoen for breve til de øvrige nordiske lande op over indenrigsportoen.

Jeg mener, at det er et meget dårligt signal, de nordiske landes regeringer udsender, hvis de beslutter at opsige postaftalen fra 1980. Samtidig med at de nordiske statsministre taler om styrkelse af det nordiske samarbejde og om fjernelse af grænser, indfører man åbenbart en ny grænse, som vi for længst troede var borte. Endelig forekommer det ejendommeligt, hvis regeringerne opsiger en fællesnordisk aftale af denne karakter uden på forhånd at orientere Nordisk Råd, specielt da ordningen med nordisk enhedspporto er kommet i stand på initiativ fra rådet.

Kommunikationsministeren (Torben Rechendorff):

Jeg kan sige til spørgeren, at overenskomsten af 1980 angående Nordisk Postforening ikke er opsagt, men den er ophørt at gælde samtidig med, at en ny overenskomst trådte i kraft den 1. juli 1991. Den nye overenskomst har i højere grad end den gamle karakter af en rammeoverenskomst, bl.a. fordi bestemmelserne om takster og erstatninger er taget ud af den.

I forbindelse med underskrivelsen af den nye overenskomst besluttede de nordiske generaldirektører at fortsætte med anvendelsen